

Recomanació musical de la

BIBLIOTECA PAU VILA

Joan Monné
NOU NONET

Joan Monné és un dels pianistes i compositors amb més sensibilitat dels que han sorgit a casa nostra. Com a intèrpret ha format part de grups com Alguímia o Carme Canela Quartet, ha actuat amb solistes com Bill McHenry, Joe Magnarelli, Peter King o Deborah Carter a festivals i mostres internacionals de jazz i a nombrosos clubs i auditoris. I com a professor destaca

la seva tasca a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Gràcies a aquesta tasca docent, Joan Monné ha pogut reunir una gran banda amb els joves valors que ha pogut veure créixer musicalment, una significativa reunió liderada per a aquest pianista com a mostra del que ens espera en un futur immediat a la rica escena jazzística del nostre país. El disc Joan Monné Nou Nonet és el resultat d'aquesta reunió. Un CD de composicions pròpies de Joan Monné amb àmplia diversitat a nivell rítmic, melòdic i harmònic, però sobretot estilístic.

Extret de: Contrabaix [www.contrabaix.com]

Sílvia Pérez

Veu

Santi de la Rubia

Saxo tenor

Bori Albero

Contrabaix

Julián Sánchez

Trompeta i flugel

Víctor Correa

Trombó

Alfred Artigas

Guitarra

Juanma Nieto

Bateria

Pablo Arias

Saxo alt

Per a més informació sobre el disc i els músics consulteu: <http://nounonet.blogs.com>

Joan Monné

ens recomana escoltar:

Ben Webster meets Oscar Peterson

Un dels saxofonistes més elegants de l'època del swing acompanyat d'un gran virtuós del piano. Oscar Peterson va ser un dels primers pianistes de jazz que vaig escoltar. I aquest és un dels seus primers discos amb el que seria el seu trio estable durant molts anys.

Kind of Blue (Miles Davis)

Un disc antològic. Miles Davis és, des del meu punt de vista, no només un gran trompetista sinó un dels músics més creatius del segle XX. En aquest disc, a més, està envoltat d'algunes de les principals icones de la història del jazz, com ara el saxofonista John Coltrane o el pianista Bill Evans.

Songs (Brad Mehldau)

Vaig conèixer personalment Brad Mehldau quan vàrem coincidir com alumnes en un Seminari Internacional de Jazz. Al cap d'un parell d'anys ja començava a ser conegut mundialment i avui en dia és considerat per molts com el millor pianista de jazz del moment. El seu estil és una barreja entre el jazz i la tradició del piano clàssic, amb una tècnica depuradíssima i un gust exquisit.

Des de Barcelona (Horacio Fumero)

Aquest excel·lent contrabaixista, que va tocar durant molts anys en el trio estable del nostre tan estimat i admirat Tete Montoliu, s'ha envoltat aquí d'alguns dels millors músics de l'escena jazzística catalana per interpretar, a duet o en trio, les composicions dels seus amics. Una bona mostra del jazz que es fa avui en dia al país.

The Köln Concert (Keith Jarrett)

Aquest és el primer disc que vaig escoltar d'aquest pianista, i em va impressionar tant que encara avui el considero el meu ídol i una de les meves majors influències. Aquesta gravació en directe d'un concert seu a piano sol feta l'any 1975 on, si n'exceptuem el bis, va tocar exclusivament música improvisada, és un altre dels discos antològics de la història del jazz.